

Spasiteljevo posljednje, samotno putovanje

OCE MOJ, SIMON DEWEY

Chakell Wardleigh
crkveni časopisi

Tijekom svojeg smrtnog života Spasitelj je prošao mnoga putovanja – njegovo putovanje iz Betlehema i u Egipat kao dijete, njegovo putovanje od 40 dana u divljini, njegova mnoga putovanja u gradove, sela i domove kako bi podučavao, iscijeljivao i blagoslivljao tijekom svog službeništva, i mnoga druga. Ali ima jedno putovanje s kojim se Spasitelj morao suočiti sam, i to je bilo putovanje koje je samo on mogao podnijeti.

ECCE HOMO, LOUIS ROYER, RIJKSMUSEUM

»Na uskrnu nedjelu slavimo najdulje iščekivani i najslavniji događaj u povijesti svijeta.

To je dan koji je sve promijenio.
Tog se dana moj život promijenio.
Vaš se život promijenio.
Sudbina sve Božje djece se promjenila.«

Predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu,
»The Gift of Grace«, *Lijahona*, svibanj 2015., 107.

Neusporediva patnja

Nijedan smrtni um ne može pojmiti puni smisao onoga što je Krist učinio u Getsemiju.

Znamo da su velike kapljice krvi izlazile iz svake pore dok je ispijao talog te gorke čaše koju mu je njegov Otac dao.

Znamo da je patio, tijelom i duhom, više nego je čovjeku moguće patiti, a da ne umre.

Znamo da je na neki način, neshvatljiv nama, njegova patnja udovoljila zahtjevima pravde, otkupila pokajničke duše od boli i kazna grijeha, te je omogućila milosrdje onima koji vjeruju u njegovo sveto ime.

Znamo da je ležao ničice na zemlji dok su boli i agonije beskrajnog tereta uzrokovale da uzdrhti i zaželi da ne ispije tu gorku čašu.«

Starješina Bruce R. McConkie (1915–1985) iz Zbora dvanaestorice apostola,
»The Purifying Power of Gethsemane«, *Ensign*, svibanj 1985., 9.

Osobna primjena: Iako to možda ne shvaćamo uvijek, Spasitelj je pretrpio sve vrste boli tijekom Pomirenja. On razumije svaku fizičku bol, od slomljene kosti do najteže kronične bolesti. Osjetio je tamu i očaj mentalnih oboljenja poput depresije, tjeskobe, ovisnosti, usamljenosti i tuge. I osjetio je svaku duhovnu ranu jer je uzeo na sebe sve grijeha ljudskog roda.

Starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola je podučio: »U trenutku slabosti možda ćemo zavapiti: ‘Nitko ne zna kako je. Nitko ne razumije.’ Ali Sin Božji savršeno zna i razumije, jer on je osjetio i ponio naša osobna bremena« (»Bear Up Their Burdens with Ease«, *Lijahona*, svibanj 2014., 90).